

Stefanie Rondags (31) werd op haar 14^e gediagnosticeerd met diabetes type 1. Pas vorig jaar ontdekte ze dat ze een andere vorm van diabetes heeft: MODY. Stefanie werkt als promovendus / diabetespsycholoog bij VU medisch centrum. Hier doet ze verslag van 24/7 diabetes. Twitter @S_Rondags

Stefanie

Straf

Vroeger, voor mijn diabetestijdperk, kon ik gerust meerdere keren per week een heel pak koekjes, een grote zak chips of twee pakjes noodles in één keer naar binnen werken en daar dan heel voldaan mee zijn. Heerlijk! Lekker ongegeneerd bunkeren. Sinds mijn alvleesklier besloten heeft dit soort glucosebommen niet meer zelfstandig te verwerken, moet ik het zelf doen. En dat valt niet mee. Sterker nog, het lukt niet. Ten eerste lijkt mijn dosering dan plots niet meer te kloppen en heb ik veel meer nodig dan ik uitgerekend heb. Waardoor ik urenlang hoog zit en mijn bloedglucose maar niet wil zakken, hoeveel ik ook bijdoseer. Om dan ineens keihard omlaag te kletteren, zodat ik wederom, misselijk en wel (van die zak chips), een nieuwe lading suiker naar binnen moet werken. Soort straf van moeder natuur. Moet je maar niet zo gulzig zijn. Ten tweede voelt het allemaal een stuk minder lekker, wetende dat ik zojuist een aanslag op mijn aderen gepleegd heb met al die hoge bloedglucosewaarden. Ik krijg visioenen van naderende blindheid of nierdialyse, al hoop ik dat het zo'n vaart niet zal lopen. Op zich een goede bescherming tegen overmatig snacken dus. Grote kans dat ik als niet-diabeet een behoorlijke tik molli-ger zou zijn. Ben ik even blij dat ik diabetes heb.

‘Heerlijk! Lekker ongegeneerd bunkeren’